

Sygn. akt XIV C 585/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Jacek Grudziński

Protokolant stażysta Kamila Sucharkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 roku w Pile

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G. (G.)**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Starosta P. i Gminie U.**

o ustalenie

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie;
2. Nie obciążać powoda kosztami procesu.

J. G. (1)

Sygn. akt XIV C 585/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 lipca 2018 r. powód R. G. wniósł o uzgodnienie treści księgi wieczystej oznaczonej „J. obszar dworski, tom IV , karta 67” prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Chodzieży poprzez wykreślenie w dziale II jako właściciela Skarbu Państwa, a wpisanie w to miejsce R. G. (k.2-4).

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę P. wniósł o oddalenie pozwu (k.46-49).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. powód zmienił swoje powództwo i wniósł o ustalenie, że własność nieruchomości położonej w Jabłoniowe Gmina U., dla której prowadzona była przez Sąd Rejonowy w Chodzieży dawna księga wieczysta „J. obszar dworski, tom IV , karta 67” stanowi własność R. G. (k. 80-84).

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Chodzieży wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Gminę U. (k.86).

Pismem z dnia 6 maja 2019 r. pozwana Gmina U. wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 90-93).

Postanowieniem z dnia 22 maja 2019 r. Sąd Rejonowy w Chodzieży stwierdził swoją niewłaściwość i z uwagi na wartość przedmiotu sporu przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. (k.116).

Na rozprawie dnia 21 stycznia 2020 r. powód działający przez swojego pełnomocnika A. P. cofnął pozew i wniósł o nieobciążanie powoda kosztami procesu ponad te, które zostały już przez niego poniesione. Pozwani wyrazili zgodę na cofnięcie pozwu; jednocześnie wnieśli o zasądzenie od powoda kosztów procesu (k. 21).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

Na rozprawie dnia 21 stycznia 2020 r. powód cofnął pozew. Pozwani wyrazili zgodę na cofnięcie pozwu. Dlatego na podstawie wyżej powołanego przepisu prawa postępowanie w sprawie należało umorzyć.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Kodeks postępowania cywilnego nie precyzuje, jakie kryteria muszą być spełnione dla przyjęcia, że w danej sprawie zachodzą okoliczności objęte dyspozycją art. 102 ("w wypadkach szczególnie uzasadnionych"). W orzecnictwie podnosi się, że chodzi o takie sytuacje, które wskazują, że ponoszenie kosztów pozostawało w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Pojęcie wypadków szczególnie uzasadnionych należy powiązać z okolicznościami związanymi z samym przebiegiem procesu, jak i leżącymi na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń, przedawnienie, prekluzja. Drugie wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony. (wyrok SA we Wrocławiu z 10.10.2017 r., III AUa 661/17, L.; wyrok SA w Lublinie z 25.5.2017 r., AUa 1290/16, LEX Nr 2304354; wyrok SA w Krakowie z 28.4.2017 r., I ACa 1623/16, LEX Nr 2304354; wyrok SA w Krakowie z 30.3.2017 r., I ACa 1330/15, L.).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. i tym samym odstąpienie od obciążania powoda kosztami procesu. Powód ma obecnie 88 lat, utrzymuje się z emerytury w wysokości około 2.100 zł. Powód cierpi na cukrzyce, w związku z postępującą chorobą w chwili obecnej prawie nie widzi. Powód wymaga pomocy osób trzecich, nie jest w stanie sam wyjść w domu.

W chwili złożenia pozwu powód dysponował poświadczeniem obywatelstwa polskiego M. G. z 19 kwietnia 1932 r. Tym samym powód mógł pozostawać w usprawiedliwionym przekonaniu, że jego ojciec M. G. posiada jedynie obywatelstwo polskie, a tym samym nie miały do niego zastosowania przepisy art. 2 lit. B dekretu z 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej. Zdaniem Sądu, powód wnosząc powództwo pozostawał w dobrej wierze to znaczy miał uzasadnione podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie faktycznie mu przysługuje. Dopiero przeprowadzenie dowodu z dokumentacji Archiwum Państwowego potwierdziło, że M. G. był wpisany na Niemiecką Listę Narodową w dziale 4. Ojciec powoda nigdy nie przyznał się do podpisania F..

Powyższe względy, w ocenie Sądu, uzasadniają zastosowanie w sprawie art. 102 k.p.c. i odstąpienie od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pozwanych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w postanowieniu.

J. G.